فائو بررسی کرد: بزرگترین برندگان و بازندگان افزایش دما در بخش کشاورزی

سازمان ملل متحد با انتشار گزارشی به بررسی برندگان و بازندگان بخش کشاورزی در آینده که دمای زمین تحت تاثیر تغییرات جوی افزایش پیدا می‌کند، پرداخت.

به گزارش ایسنا، این گزارش با عنوان "وضعیت بازارهای کالایی کشاورزی ۲۰۱۸" که از سوی سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (فائو) منتشر شده، به بررسی رابطه میان تجارت کشاورزی، تغییرات جوی و امنیت غذا پرداخته است.

فائو در بخش مربوط به تاثیر بلندمدت تغییرات جوی روی تولید و تجارت کشاورزی، نتیجه گرفته که کشاورزان در بخش‌های مختلف جهان ممکن است با افزایش یا کاهش تولید در سه دهه آینده روبرو شوند.

گزارش فائو با در نظر گرفتن سال ۲۰۵۰ به عنوان نقطه پایانی، تاکید کرده که پیش‌بینی‌ها برای غرب آفریقا و هند از همه روشن‌تر است و انتظار می‌رود محصول زراعی این مناطق به ترتیب ۲.۹ و ۲.۶ درصد کاهش پیدا کند.

اما برعکس، دمای بالاتر در مناطقی که ارتفاع بالاتری دارند باعث افزایش محصول خواهد داشت. برندگان در این مدل شامل کانادا (۲.۵

درصد) و روسیه (۹.۰ درصد) هستند و حتی بخش‌هایی از فنلاند ممکن است بزودی به حدی گرم شود که برای تولید غله مناسب باشد.

در حالی که انتظار می‌رود بیشتر مناطق گرمسیری به دلیل افزایش دما، زیان تولید را تجربه کنند، تولید در مناطق معتدل از هوای گرم‌تر و فصول رشد طولانی‌تر سود خواهد برد.

جنوب آسیا و جنوب صحرای آفریقا از نظر اقتصادی دارای بالاتری ریسک شناخته شدند زیرا عمده اشتغال فعلی و درآمد ملی در این مناطق از کشاورزی در مقیاس کوچک است.

اهمیت روزافزون اقتصادهای نوظهور از سال ۲۰۰۰ تحول بزرگی در بازارهای کشاورزی جهانی ایجاد کرده است. طبق گزارش سازمان ملل متحد، طی این مدت چین چهارمین صادرکننده مهم شده و سهم خود از مجموع ارزش صادرات را از سه درصد در سال ۲۰۰۰ به ۴.۲ درصد تا سال ۲۰۱۶ افزایش داد.

همچنین بنا بر آورد سازمان ملل متحد، آمریکا ۱۱ درصد و اتحادیه اروپا ۴۱.۱ درصد از صادرات کشاورزی جهانی را در سال ۲۰۱۶ داشت.

تغییرات در واردات اقتصادهای بازار نوظهور طی همین مدت ۱۶ سال که درآمد سرانه رشد کرده و کاهش فقر، میزان مصرف را افزایش داده، قابل توجه بوده است.

این گزارش نتیجه گرفته که تغییرات جوی ناگهانی، ریسک معکوس کردن دهه‌ها پیشرفت در کاهش شکاف میان کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه را برانگیخته و ممکن است به افت قابل توجه تولید ناخالص داخلی در مناطقی که بیشترین آسیب را از این پدیده می‌بینند منجر شود.

به طور متوسط پیش بینی شده قیمت جهانی مواد غذایی نسبتا ثابت بماند اما مناطقی که برداشت آنها کاهش یافته، ممکن است با بیشترین افزایش قیمت‌ها مواجه شوند.

گلوگاه‌های تجارت

سازمان ملل متحد به منظور غلبه بر ریسک‌های پیرامون امنیت غذایی، مایل است تجارت کشاورزی سیاست‌هایی را بکار بگیرد که جابجایی روان محصول از مناطق دارای مازاد به مناطق دچار کمبود مواد غذایی را تضمین می‌کند.

اما یک ریسک برای تجارت، شمار محدود مسیرهای حمل و نقل جهانی است که کالاها را از یک قاره به قاره دیگری عبور می‌دهد.

سازمان ملل متحد با اشاره به گزارش "۲۰۱۷ کاتام هاوس"، به این نکته اشاره کرده که عمده تجارت غذایی بین‌المللی به مسیرهایی متکی است که شمار کوچکی گلوگاه دارند که ۱۴ مورد آنها برای امنیت غذایی حیاتی شمرده شده‌اند.

بر اساس گزارش شبکه سی ان بی سی، مهمترین مناطق شامل آبراه‌هایی مانند کانال پاناما، تنگه مالاکا و تنگه‌های ترکیه هستند که اجازه می‌دهد حدود ۲۰ درصد از صادرات گندم جهانی عبور کند.

ایرلند و گلوگاه‌های ساحلی شامل آمریکا، برزیل و دریای سیاه هستند که بیش از نیمی از برنج، ذرت و سویای جهان از آنها عبور می‌کنند.